

C/2024/5148

22.8.2024

WYROK TRYBUNAŁU

z dnia 18 kwietnia 2024 r.

w sprawie E-3/23

A przeciwko Dyrekcji ds. Pracy i Polityki Społecznej (Arbeids- og velferdsdirektoratet)

(Rozporządzenie (WE) nr 883/2004 – Art. 58 – Świadczenie minimalne – Renta inwalidzka – Obliczanie wysokości świadczeń – Ustawodawstwo typu B – Koordynacja krajowych systemów zabezpieczenia społecznego – Równe traktowanie)

(C/2024/5148)

W sprawie E-3/23 A przeciwko Dyrekcji ds. Pracy i Polityki Społecznej (Arbeids- og velferdsdirektoratet) – WNIOSEK skierowany do Trybunału na mocy art. 34 porozumienia między państwami EFTA w sprawie ustanowienia Urzędu Nadzoru i Trybunału Sprawiedliwości złożony przez krajowy sąd ds. ubezpieczeń społecznych (*Trygderetten*) dotyczący wykładni art. 58 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego – Trybunał w składzie: Páll Hreinsson (prezes) oraz Bernd Hammermann (sędzia sprawozdawca) i Michael Reiertsen, sędziowie, wydał w dniu 18 kwietnia 2024 r. wyrok zawierający sentencję następującej treści:

Świadczenie minimalne w rozumieniu art. 58 rozporządzenia (WE) nr 883/2004 występuje wówczas, gdy prawodawstwo krajowe państwa EOG przewiduje konkretną gwarancję, która ma na celu zapewnienie osobom otrzymującym świadczenia z tytułu zabezpieczenia społecznego minimalnego dochodu, który jest wyższy niż kwota świadczenia, jakiej mogą dochodzić wyłącznie na podstawie swoich okresów ubezpieczenia i uiszczonych składek. W zakresie, w jakim prawodawstwo krajowe przewiduje taką konkretną gwarancję, dla zakwalifikowania jako świadczenie minimalne w rozumieniu art. 58 rozporządzenia nie ma znaczenia, że świadczenie to może zostać proporcjonalnie zmniejszone, gdy okres ubezpieczenia ubezpieczonego jest krótszy niż pełny okres ubezpieczenia, który zgodnie z prawem krajowym wynosi 40 lat.